

Αριθμ. Πρωτ. 217

+ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ
ΕΛΕΩΤ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩΙ ΙΕΡΩΙ ΚΛΗΡΩΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΕΥΣΕΒΕΙ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ
ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΑΓΙΩΤΑΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ ΤΟΥ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ
ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἐκαστος ἄνθρωπος, πλασθείς κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ, εἶναι ναός Κυρίου. Πολύ δέ περισσότερον ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθημεν καὶ ἔχοισθημεν διά τοῦ Ἅγιου Μύρου καὶ ἐνεκεντρίσθημεν εἰς τὴν καλλιέλαιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἱμεθα ναοί τοῦ ἐν ἡμῖν Ἅγιου Πνεύματος, ἀκόμη καὶ ἐάν διά ποικίλων ἀμαρτιῶν, ἐκουσίων ἢ ἀκουσίων, ἀπομακρυνώμεθα ἀπό τοῦ Κυρίου. «Εἰ ήμεῖς ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστός μένει ἀρνήσασθαι ἔαυτόν οὐ δύναται» (Β' Τιμ. β' 13).

Ταύτην τὴν χάριν παρέχει ήμιν τὸ Ἅγιον Μύρον, διότι, καθώς λέγει ὁ Ἅγιος Διονύσιος Ἀρεοπαγίτης, ἡ τοῦ μύρου τελετή τελειωτική τῶν θεουργιῶν γνώσεως καὶ ἐπιστήμης, διά τῆς ὅποιας ἰερᾶς ἢ πρός τὴν θεαρχίαν ἀναγωγή καὶ μακαριωτάτη κοινωνία τελεσιουργεῖται. Τό Μύρον τόν ἀγιασμόν παρέχει τοῦ Πνεύματος, δίδοται δέ πᾶσι τοῖς πιστοῖς ὡς χρίσμα πνευματικόν, χάρισμα βασιλικόν, ἀγιαστικόν ψυχῶν καὶ σωμάτων.

Δι' αὐτοῦ λαμβάνομεν τὴν ἀπαρχήν τοῦ Πνεύματος, παρ' Οὐ πᾶσα δόσις ἀγαθή καὶ πᾶν δώρημα τέλειον. Ό δέ Θεός ήμῶν, ὁ καὶ ἐν τῷ νόμῳ δούς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον καὶ τοῖς Ἀποστόλοις Αύτοῦ, πάντας τούς χριομένους μύρῳ θείῳ ἀγιάζει καὶ κατατάσσει εἰς τὴν χορείαν τῶν χάριτι σεσωσμένων, ἐάν φυλάξωσιν ἀσπιλον μολυσμοῦ τόν χιτῶνα τῆς ἀφθαρσίας αὐτῶν καὶ ἀγωνίζωνται ὅπως μή λυπήσωσι τό Πνεῦμα τό Ἅγιον, τό Ὄποιον ἔλαβον διά τοῦ Ἅγιου Χρίσματος. Ὅτι ἐκ τοῦ μύρου ἐστί τό οἰκείους εἶναι Θεῷ καὶ δούλους γνησίους τούς εὐσεβεῖς, καὶ διά τῆς ἀγίας ταύτης σημειώσεως ὑπό ἀγίων Ἀγγέλων καὶ πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως ἐπιγινωσκόμεθα, σύμμιορφοι αὐτοῖς γινόμενοι.

Τήν ἀγιότητα δέ ἔχοντες ὡς σκοπόν τῆς ὑπάρξεως ήμῶν εἰς τήν παροῦσαν ζωήν, τηροῦμεν τάς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ ἵνα μένη μετά πάντων

ήμῶν τό Ἅγιον Πνεῦμα, ὁ ἀγαθός Παράκλητος, καὶ κληρονομήσωμεν τήν οὐρανίον Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, κατά τό «ἄγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγώ ἄγιός εἰμι» (Α' Πέτρου, α' 16).

Πανίερος οὖν θεσμός τῆς Μητρός ήμῶν Ἑκκλησίας τυγχάνει ό καθαγιασμός τοῦ Ἅγιου Μύρου κατά διαστήματα, ἀποφάσει δέ τῆς ήμετέρας Μετριότητος καὶ τῆς περί ήμᾶς Ἅγιας καὶ Τερᾶς Συνόδου θά τελεσθῇ τό ἐνεστώς ἔτος κατά τήν Ἅγιαν καὶ Μεγάλην Ἐβδομάδα τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου καὶ θέλει λάβει πέρας κατά τήν προσεχῆ Μεγάλην Πέμπτην. Προηγηθήσεται δέ ή ἔψησις τοῦ Ἅγιου Μύρου ἀπό Μεγάλης Δευτέρας ἔως καὶ τῆς Μεγάλης Τετάρτης, ὅτε καὶ μνείαν ποιούμεθα τῆς ἀλειφάσης μύρω πολυτιμήτω τόν Κύριον πόρνης γυναικός, τῆς σωφρονεστέρας πάντων ἀναδειχθείσης, ἐκ τοῦ πολλοῦ πρός τόν Χριστόν αὐτῆς πόθου.

Ο διά τῆς παρούσης πατριαρχικῆς ήμῶν Ἐγκυκλίου ἐξαγγελλόμενος καθαγιασμός ἀποτελεῖ ἴδιαιτέραν εὐλογίαν δι' ήμᾶς τούς ἐπιτελοῦντας αὐτόν, ἀλλά καὶ διὰ πάντας τούς παρισταμένους καὶ συμμετέχοντας, νεμόμενον δέ τό Ἅγιον Μύρον εἰς τάς ἀνά τήν οἰκουμένην ὀρθοδόξους Ἑκκλησίας, καθίσταται ἀδιάλειπτος πηγή ἀγιασμοῦ, «ἔνδυμα ἀφθαρσίας καὶ σφραγῖδα τελειοποιόν ἐκτυποῦσα τοῖς τό θεῖον Λουτρόν δεχομένοις τήν ἄγιαν ὄνομασίαν τοῦ Πατρός καὶ τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος».

Οὕτω καὶ ὑμεῖς, τέκνα καὶ ἀδελφοί ἐν Κυρίῳ, μή λησμονῆτε τό εὔσημον τοῦτο γεγονός τοῦ Καθαγιασμοῦ τοῦ Ἅγιου Μύρου ἐν τῷ Τερῷ ήμῶν Κέντρῳ, φιλοτιμίαν δέ ποιήσασθε ἵνα συμμετάσχητε αὐτοῦ εἴτε εὐχετικῶς καὶ νοερῶς εἴτε συντρέχοντες ποικιλοτρόπως εἴτε προσερχόμενοι εἰς τόν Πάνσεπτον Πατριαρχικόν Ναόν ἀπό Μεγάλης Δευτέρας ἄχρι τῆς Μεγάλης Πέμπτης, ὅτε τέλος λήψονται αἱ κατανυκτικαί τοῦ Καθαγιασμοῦ τελεταί, λαμβάνοντες εὐλογίαν καὶ χάριν παρά τοῦ Κυρίου ήμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ γενέσιοι τῶν ἀγαθῶν καὶ δωρεῶν τοῦ Ἅγιου Πνεύματος.

Αὐτοῦ ἡ Θεία χάρις καὶ τό ἀπειρον ἔλεος εἴησαν μετὰ πάντων ὑμῶν.

βιβ' Μαρτίου ις'

Αναγνωσθήτω ἐπ' ἐκκλησίας κατά τήν Ιεράν Ακολουθίαν τοῦ Ακαθίστου Υμνου,
τῆ Παρασκευῆ, 30η Μαρτίου ἐ.ἔ. .